

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 31 stycznia 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Assane Sambowi

(Sprawa C-43/11)

(2011/C 113/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Assane Samb

Pytania prejudycjalne

Czy, w świetle zasad rzetelnej współpracy oraz skuteczności dyrektyw, artykuły 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie temu, by obywatel państwa trzeciego, którego pobyt w państwie członkowskim jest bezprawny, mógł zostać ukarany karą pozbawienia wolności do lat czterech za niezastosowanie się do pierwszego nakazu Questore oraz karą pozbawienia wolności do lat pięciu za niezastosowanie się do kolejnych nakazów (przy równoczesnym obowiązkowi dokonania przez policję sądową zatrzymania na gorącym uczynku), w związku z samym brakiem współpracy z jego strony w ramach postępowania w sprawie wydalenia, a w szczególności w związku z samym niezastosowaniem się do nakazu wydalenia wydanego przez organ administracyjny?

⁽¹⁾ Dz. U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Timișoara (Rumunia) w dniu 2 lutego 2011 r. — SC Volksbank România SA przeciwko Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor CRPC ARAD TIMIȘ

(Sprawa C-47/11)

(2011/C 113/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Judecătoria Timișoara

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SC Volksbank România SA

Strona pozwana: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor (CRPC) ARAD TIMIȘ

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 30 ust. 1 dyrektywy 2008/48⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on państwu członkowskim stanowienia, iż przepisy krajowe transponujące rzeczoną dyrektywę mają zastosowanie także do umów zawartych przed dniem wejścia w życie tych przepisów krajowych?

2) Czy art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on pełną harmonizację w dziedzinie umów kredytu konsumenckiego, która nie pozwala państwu członkowskim:

2.1 na rozszerzenie zakresu stosowania przepisów dyrektywy 2008/48 na umowy wyraźnie wyłączone z jej zakresu stosowania (takie jak kredyty hipoteczne) lub

2.2 na ustanowienie dodatkowych obowiązków dla instytucji kredytowych w zakresie rodzajów prowizji, które instytucje te mogą pobierać na podstawie umów o kredyt konsumencki, które wchodzą w zakres stosowania krajowych przepisów transpozycji?

3) W razie udzielenia na pytania zawarte w pkt 2 odpowiedzi przeczących, czy zasady swobodnego przepływu usług i swobodnego przepływu kapitału należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie nakładały na instytucje kredytowe środki zakazujące stosowania w umowach o kredyt konsumencki prowizji bankowych, które nie są zawarte w wykazie zatwierdzonych prowizji, przy braku zdefiniowania tych ostatnich w przepisach danego państwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz. U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ivrea (Włochy) w dniu 4 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Lucky'emu Emergerowi.

(Sprawa C-50/11)

(2011/C 113/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Ivrea

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Lucky Emergor